

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca uważa, że wyrok Sądu jest wadliwy ze względu na:

wadliwą kwalifikację prawną okoliczności w wyniku błędnej interpretacji i zniekształcenia dowodów;

naruszenie wspólnotowych przepisów proceduralnych w dziedzinie postępowania dowodowego.

Odwołanie wniesione w dniu 27 lutego 2006 r. przez Castellblanch, SA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie T-29/04 Castellblanch, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Champagne Louis Roederer, SA

(Sprawa C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Castellblanch, SA [Przedstawiciele: adwokaci F. de Visscher, E. Hornu, E. De Gryse i D. Moreau]

Uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Champagne Louis Roederer, SA

Żądania strony wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie T-29/04 Castellblanch, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w części orzekającej, że Druga Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nie naruszyła art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego poprzez wydanie decyzji z dnia 17 listopada 2003 r. (sprawa R 37/2002-2) oraz orzeczenie co do istoty sprawy, a co za tym idzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 listopada 2003 r. (sprawa R 37/2002-2) w zakresie, w jakim oddała odwołanie Castellblanch SA, utrzymuje w mocy sprzeciw nr B 15703 dla wszystkich zakwestionowanych towarów i odrzuca zgłoszenie znaku towarowego nr 55962 dla wszystkich zakwestionowanych towarów,

- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji narusza prawo wspólnotowe, ponieważ Sąd uwzględnił dwa nowe dokumenty, które zostały przedstawione po raz pierwszy w postępowaniu przed nim, a które Sąd winien był uznać za niedopuszczalne.

Wnosząca odwołanie nie podważa zaskarżonego wyroku w odniesieniu do pierwszego z jej zarzutów podniesionych w skardze o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu Pierwszej Instancji w zakresie, w jakim Sąd stwierdził, że właściciel wcześniejszego znaku towarowego przedstawił wystarczający dowód używania wcześniejszego znaku towarowego na rozpatrywanym terytorium. Wnosząca odwołanie kwestionuje jednak okoliczność, że przy porównaniu oznaczeń Sąd nie wziął pod uwagę charakteru używania wcześniejszego znaku towarowego, a w szczególności nie uwzględnił wpływu tego używania na charakter odróżniających wcześniejszego znaku towarowego.

W zakresie porównania towarów i oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wyrok Sądu Pierwszej Instancji narusza kilka przepisów prawa wspólnotowego, ponieważ wnosząca odwołanie argumentowała, że dowód używania wcześniejszego znaku towarowego został przedstawiony jedynie w odniesieniu do „Champagne”, a nie w stosunku do wszystkich towarów, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany. Ponadto zdaniem wnoszącej odwołanie, dokonując dla celów oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd porównania „Champagne” i „Cava”, Sąd zaprzeczył sobie, ponieważ po pierwsze orzekł, że konsumenci są często szczególnie zainteresowani pochodzeniem win, a po drugie uznał, że „Champagne” i „Cava” są podobne. W konsekwencji Sąd Pierwszej Instancji dokonał w niniejszej sprawie niewłaściwej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

W ramach oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd Sąd Pierwszej Instancji błędnie pominął wpływ sposobu używania wcześniejszego znaku towarowego. Oceniając podobieństwo spornych znaków, Sąd nie dokonał również prawidłowej oceny odpowiedniej wagi wywołujących skojarzenia — lub nie — elementów znaku towarowego wnoszącej odwołanie. W konsekwencji w niniejszej sprawie Sąd Pierwszej Instancji błędnie ocenił prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, str. 1